

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พุทธศักราช ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ การยื่นคำขอตามข้อ ๑ ให้ยื่นผ่านส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นคำขอมีถิ่นกำเนิด หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมายหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ผู้ยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ในประเทศที่สามซึ่งมีสัมพันธไมตรีทางการทูตกับประเทศไทย มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำขอและมีระยะเวลาสำหรับการทดลองเลี้ยงดูเด็กในประเทศนั้นได้ครบตามกำหนด จะยื่นผ่านส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นคำขอมีถิ่นกำเนิด หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศดังกล่าวมอบหมายหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศดังกล่าวอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศก็ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือรับรองจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมายหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ที่รับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๒) หนังสือรับรองจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมายหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ที่รับรองต่ออธิบดีว่าจะทำการควบคุมการทดลองเลี้ยงดู และส่งรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูให้อธิบดีทราบทุกระยะเวลาสองเดือนไม่น้อยกว่าสามครั้งและ

(๓) รายงานการศึกษาสภาพครอบครัวของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจากส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศนั้นมอบหมายหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่รัฐบาลของประเทศนั้นอนุญาตให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

ถ้ายื่นคำขอในประเทศซึ่งมิใช่ภูมิลำเนา ให้ส่งหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบของประเทศนั้น ที่รับรองถิ่นที่อยู่ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และรับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีระยะเวลาเพียงพอสำหรับการทดลองเลี้ยงดูเด็กในประเทศนั้นได้ครบตามกำหนดด้วย

ข้อ ๓ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ครั้งละหนึ่งคน เว้นแต่เด็กนั้นเป็นญาติกับผู้ขอ เป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมของกลุ่มสมรสอีกฝ่ายหนึ่งหรือเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน

การยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ยื่นคำขอไว้แล้วจะยื่นได้เมื่อได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามคำขอครั้งก่อนแล้ว”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่ม

เติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรสต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู
ด้วยตนเอง ในกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถจะมาได้ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอนุญาตให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตร
บุญธรรมและคู่สมรสไม่ต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเองได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เด็กนั้นอยู่ในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและ
คู่สมรสมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือเด็กนั้นได้เดินทางไปยังประเทศดังกล่าวโดยชอบแล้ว

(๒) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแจ้งเหตุผลอันสมควรที่ไม่สามารถจะมาได้
ต่อคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พร้อมทั้งแสดงความจำนงเป็นหนังสือว่าจะออก
ค่าใช้จ่ายสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่และเด็กในการนำเด็กไปส่งยังประเทศที่ผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาหรือ
ถิ่นที่อยู่ เว้นแต่เป็นการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมครั้งแรก”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้ผู้มีภูมิลำเนาในต่างประเทศจะต้องยื่นคำขอพาหรือจัดส่ง
เด็กออกไปนอกราชอาณาจักรผ่านส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ใน
เรื่องของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาเท่านั้น ทำให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
ที่เดินทางไปมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ ซึ่งมีใช้ภูมิลำเนาไม่ได้รับความสะดวกหรือ

ไม่สามารถยื่นคำขอในประเทศที่ผู้ยื่นมีภูมิลำเนาได้ สมควรกำหนดให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมสามารถยื่นคำขอผ่านส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนี้ของประเทศที่ผู้ยื่นมีถิ่นที่อยู่ได้ และโดยที่เป็นการสมควรให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งมีภูมิลำเนาในต่างประเทศสามารถยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมครั้งละเกินกว่าหนึ่งคนได้ ในกรณีที่ได้ยื่นเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง หรือเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน เพื่อเปิดโอกาสให้มีการรับเลี้ยงดูเด็กได้พร้อมกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางจิตใจของเด็ก รวมทั้งสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ยื่นคำขอไว้แล้ว ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศไม่ต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเองได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้